

Artemius Creep
EL CAÇAMONSTRES

Per a l'Amalia.

Primera edició: setembre del 2015

Títol original italià: *Il deserto dei Traveggoloni*

Textos: Luca Blengino

Il·lustracions: Ivan Bigarella

Adaptació del disseny i maquetació: Emma Camacho

Edició: Olga Portella Falcó

Direcció editorial: Iolanda Batallé Prats

Tots els noms i personatges continguts en aquest llibre, copyright d'Atlantyc Dreamfarm s.r.l., són llicència exclusiva d'Atlantyc S.p.A. en la seva versió original. Les versions traduïdes i/o adaptades són propietat d'Atlantyc S.p.A. Tots els drets reservats.

© 2011, Atlantyc Dreamfarm s.r.l., Itàlia

Publicat per primera vegada per De Agostini Editore S.p.A.

© 2015, Jordi Vidal i Tubau, per la traducció

© 2015, La Galera, SAU Editorial, per l'edició en llengua catalana

Projecte editorial d'Atlantyc Dreamfarm, s.r.l.

Drets Internacionals © Atlantyc S.p.A., via Leopardi, 8 – 20123 Milà, Itàlia.

foreignrights@atlantyc.it, www.atlantyc.com

La Galera, SAU Editorial

Josep Pla, 95 – 08019 Barcelona

www.lagaleraeditorial.com

lagalera@lagaleraeditorial.com

Imprès a Limpergraf

Mogoda, 29-31 Pol. Ind. Can Salvatella

08210 Barberà del Vallès

Dipòsit legal: B-15.603-2015

Imprès a la UE

ISBN: 978-84-246-4445-1

Qualsevol mena de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra resta rigorosament prohibida i estarà sotmesa a les sancions establertes per la llei. L'editor faculta el CEDRO (Centre Espanyol de Drets Reprogràfics, www.cedro.org) perquè n'autoritzi la fotocòpia o l'escaneig d'algun fragment a les persones que hi estiguin interessades.

Luca Blengino

4

El Desert Blau

Il·lustracions
d'Ivan Bigarella

Traducció de Jordi Vidal i Tubau

laGalera

Personatges

Artemius Creep

Caçamonstres llegendari que tothom dóna per mort. És el propietari de la Mansió de l'Esparver. Té un caràcter horrible. Li agraden els monstres, però detesta els nens.

Priscilla Fizz

Deu anys. Aprenent de caçamonstres.

Astuta, emprenedora, curiosa i llunàtica, té un veritable talent per ficar-se en embolics.

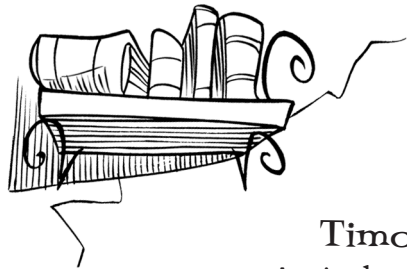
Bablú

El millor amic de la Priscilla.

Aspirant a escriptor de llibres de terror i perfecte poruc.

Col·lecciona fòbies i és al·lèrgic a qualsevol cosa.

Timoteu Crunx

Amic de molt temps de l'Artemius, passa el temps buscant pedres precioses al Desert Blau.

Barnabàs Bum Bum

Caçamonstres llegendari encarregat d'eliminar la tribu dels ravefollets. Poc espavilat, té debilitat per la dinamita.

Splatta

Una bola de pèls negres i eriçats, membre de la tribu dels carboncles. La seva afició predilecta és posar entrebancs.

Bernat Dotzè

Jove ravefollet de l'Oasi de Cristall. Molt maldestre, el seu somni és hipnotitzar un ésser humà, tard o d'hora...

*Dius que ets un covard? És possible. Però, personalment,
els covards sempre m'han agradat. Són prudents i assenyats.*

Val més un covard viu que un atrevit mort!

Els vomitius exàmens de final de curs

A la regió de Poltergròvia no hi havia un ofici més avorrit que el de meteoròleg. Les previsions del temps deien sempre el mateix: «Demà serà horrible, i demà passat serà encara pitjor.»

Aquell començament de juny no n'era una excepció. El cel sobre Taràntula estava cobert de núvols negres. Plovia set cops al dia i feia molt de fred. A les quatre de la tarda el sol desapareixia darrere del Pic Esparver, la tenebrosa muntanya que dominava el paisatge.

Aquell clima espantós feia posar la Priscilla Fizz d'un humor excel·lent. Com pitjor temps feia, més plena d'energia es despertava. Al con-

Capítol 1

trari, el sol i la llum li provocaven molta tristesa.

Però hi havia un altre motiu pel qual la Priscilla estava al setè cel. Al cap de quatre dies marxaria amb el seu mestre: Sir Artemius Hyeronimus Trismegistus Creep, el caçamonstres llegendari. A Taràntula tothom creia que l'Artemius s'hi havia deixat la pell feia molt de temps, però ell era un caçamonstres atípic, encara actiu. La seva missió? Defensar els monstres de les urpes dels seus col·legues i de l'amenaça dels éssers humans.

—Qui sap què ens espera aquesta vegada —repetia la Priscilla, emocionada.

—Pitjor que l'última aventura no serà —va sospirar en Bablú—. Vam estar a punt de ser travesats per l'espasa d'aquella bruixa de la Striknina i de ser devorats per un drac! Només de pensar-hi se'm posa la pell de gallina.

En Bartolomeo Bloom, dit Bablú, era el millor amic de la Priscilla. Era un aspirant a escriptor de relats de terror, un poruc de campionat, i també el noi més pessimista que ella havia conegut mai.

—Si vols que t'ho digui, hi ha una cosa que em

Els vomitius exàmens de final de curs

preocupa encara més que els acudits del senyor Artemius —va continuar el seu amic—. El tema d'història poltergroviana!

A l'escola primària Vidriol, els «vomitius exàmens de final de curs», com els anomenaven els nois, eren el moment més temut. Els professors no estalviaven cops. La Priscilla se n'havia sortit bé en literatura. El veritable problema havia estat la prova de geometria avorrida. El senyor Cuc, el diabòlic professor de matemàtiques, havia fet tot el que havia pogut per posar obstacles a la classe. «Us recordo, estimats alumnes», havia dit rient amb sorna, «que si no aprobeu almenys dues assignatures de tres, us passareu l'estiu seguint els cursos obligatoris de recuperació escolar...».

La Priscilla tenia un talent especial per a moltes coses. Si, per exemple, havia de perseguir un monstre dins d'una cova, no la podia superar ningú. En canvi, si es trobava cara a cara amb càlculs i taules, llavors l'assaltava una urticària sobtada. Al final només va respondre una pregunta de la prova:

Capítol 1

*Com es calcula l'arrel quadrada d'un nombre?
Pitjant la tecla adequada de la calculadora,
si saps quina és.*

També la prova d'en Bablú va ser catastròfica. Ara quedava una última oportunitat: l'examen d'història, que es faria el darrer dia escolar.

—Ben mirat... una mica de repàs estiuenc no ens farà cap mal —va sospirar—. Així, almenys, fins al setembre estarem allunyats dels embolics —es va consolar el noiet.

—Fas broma? —va exclamar la Priscilla—. No em podràs fer renunciar mai al nostre viatge!

Faltaven encara vint-i-quatre hores i tots dos van decidir repassar. Van estudiar les Guerres de Successió del Renaixement Poltergrovià i la Revolució dels Sabaters. La història no està malament. L'únic problema és que és llarga: sens dubte no es poden aprendre dos mil anys només en un dia!

—Hem de confiar en la nostra bona estrella —va dir finalment la Priscilla—. I esperar que

Els vomitius exàmens de final de curs

demà ens preguntin un tema que coneguem almenys una mica.

—La meva bona estrella és un estel fugaç —va afirmar en Bablú.

L'endemà, l'ambient a l'escola era tens. La prova de geometria avorrida havia anat malament a gairebé tothom. El professor Arna, el mestre d'història, va entrar a l'aula. Era un homenet minúscul i calb, amb unes ulleres de cul de got. Els nois es van asseure i ell va començar a escriure a la pissarra el títol del tema.

En Bablú, nerviós, es menjava les ungles. La Priscilla va aixecar els ulls del foli i va llegir l'enunciat:

Expliqueu la vida i les desventurades obres d'un d'aquests cèlebres malfactors poltergrovians:

- 1) *Carronya Kid, el ferotge pirata;*
- 2) *El Baró Marmita, el malvat col·leccionista de bales de canó;*
- 3) *Sir Artemius Creep, el menyspreable caçamonstres difunt vint anys enrere.*

Capítol 1

La Priscilla i en Bablú van intercanviar una mirada molt eloqüent. La bona estrella de la noia era suficient per a tots dos!

La jove aspirant a caçamonstres va somriure. Llavors va posar mà a l'obra. Després d'haver omplert dotze pàgines, se'n va anar a casa a fer les maletes.

